

HIERONYMUS.

ΕΤΣΕΒΙΟΣ.

EUSEBIUS.

¹ THAPHET, legimus in Hieremias Aram Thaphet; est autem in suburbanis Aelia usque hodie locus, qui sic vocatur, juxta piscinam fullonis, & agrum Acheldema.

Θαφέθ, Βούλς τοῦ Ταφέθ ἐν Ιερεμίᾳ, ἐν προστείοις Αἰλίας εἰς ἔτι νῦν δείκνυται ὁ τόπος οὗτος καλούμενος, φαράγειται ἡ κολυμβήθρα τοῦ καθέως, καὶ ὁ ἀγγεὸς τοῦ κεραμέως, ἡ Ακέλδαμα.

THAPHETH, Ara Taphet in Hieremias, in suburbanis Aelia adhuc modo ostenditur ille locus ita nuncupatus, cui vicina est piscina fullonis, & ager figuli, seu locus

τὸ Αχελδαμὰ χωρίου.

² THAPHOL, locus in deserto trans Jordanem, in quo Deuteronomium scripsit Moyses contra Hiericho.

THAPHSΑ, Hebraicē תָּפַח Thiphach, duplex in Scripturā distinguenda est, cuius utriusque tantummodo semel in Scriptura fit mentio. Et una quidem est illa, cuius fit mentio 3 Reg. iv. v. 24. ubi consti- tuuntur fines utrimque regni & imperii Salomonis; eo enim in loco dicitur obtinuisse omnem regionem à Thaphsa usque ad Gazam: porro Gazam constat fuisse regni Salomonis finem à parte Occidentali & versus Aegyptum; ex quo fit ut THAPHSΑ constituenda sit in opposito limite ad Orientem. Constat vero è Scriptura Davidem versus Orientem dilatassem imperium suum usque ad Euphratem, totamque eamdem directionem tenuisse Salomonem; ex quo manifestè sequitur Thaphsa fuisse sitam ad Euphratem. Et verò id etiam probari potest ex auctoribus profanis: fuit enim in Euphratis ripa urbs nominatissima THAPSACUS dicta (quæ vox ad vocem Hebraicam proximè accedit) Ptolemæo, Straboni, Stephano, Xenophonti, ut ex ipsis ad eum Scripturæ locum 3 Reg. iv. v. 24. explicabimus; quam urbem Ptolemæus Lib. v. Geographiæ Cap. 19. Arabiae desertæ attribuit; erat enim cis Euphratem: Stephanus & Strabo Syriae adscribunt; fortè quod in utriusque esset confinio. Videtur autem hoc posterius è mente esse Scripturæ, quæ, ut David hoc potiretur imperio, & urbem hanc ad Euphratem cum cæteris imperio suo adjungeret, facit eum dimicantem adversus reges Syriae, non Arabiae 2 Reg. viii. v. 5, 6. & 1 Paral. xviii. v. 5, 6. Addi etiam posset à plerisque magnam partem Cœlesyriae & Syriae aliquando Arabiae annumeratam fuisse: siquidem & Damascus, quæ Syriae caput fuit, aliquando ad Arabiam pertinuit, teste Tertulliano Lib. 111. contra Marcionem Cap. 13. Est altera THAPHSΑ, cuius fit mentio 4 Reg. xv. v. 16. in regione Cis-Jordaninâ Judææ, cuius incolas omnes peremit Manahem rex Israël, quod ei portas non aperuissent. Ubi sita fuerit non admodum liquidum est, nisi quod ibi supra insinuetur non procul Thersa urbe regia eam fuisse, hoc est, quantum ego colligo, in tribu Ephraim vel dimidiâ tribu Manasse; qua in re nonnihil divinandum est, cum neque de situ urbis Thersa, de qua suo loco, satis constet.

³ TAPHUE, in tribu Joseph.

⁴ THAPHUT, in tribu Mana- naße.

⁵ THARA, castra filiorum Isra- ēl.

Θαφφοὺς φυλῆς Μανασσῆ.

THAPHPHUS, tribus Mana- se.

THARE. Vide THARA proximè.

THARELA, urbis nomen in tribu Benjamin, Jos. xvii. v. 27.

⁶ THARSA, ubi Asa rex Israël fuit.

⁷ THARSILA, unde fuit Mana- naém, usque hodie est vicus Samari- tanorum in regione Batanæa, qui Therila dicitur.

Θαρσὰ, ὅθεν ἦν Ασὰ βασιλεὺς Ισ- rαὴλ.

THARSA, unde fuit Asa rex Israël.

THARSILA, unde fuit Mana- naém, & nunc est vicus Samaritanorum in Batanæa, qui dicitur Tharsila.

NOTE.

1. Ita locus hic apud Septuaginta Interpretes exprimitur Hierem. 7. v. 31, & 32. In versione nostra Topheth appellatur tum ibi, tum alibi sibi, de quo plura infra in Topheth. Porro pro Aranthaphet hic repone Aram Taphet divisis vocibus: est enim hic Aram latina vox & appellativa; est enim in Græco ibi supra apud Septuaginta Interpretis βωμός τοῦ ταφῆς αρα Tapheth, pro quo versio nostra habet, excelsa Topheth. BONFRERIUS.

2. In versione nostra locus hic Thophel appellatur Deuteron. i. v. 1. quem, juxta ea quæ non ibi diximus, non trans Jordanem è regione Hiericho, sed in deserto Pharan constituiimus. IDEM.

3. In versione nostrâ Thaphua appellatur Jos. 16. v. 8. & Cap. 17. v. 7, 8. à qua ibidem fontem & terram Thaphua nomen accepit & legitimus. Fuit autem hæc Thaphua & terra Thaphua ab ea cognominata in tribu Manasse, ut ibi supra Cap. 17. v. 8. afferitur, in confinio tamen utriusque tribus, Ephraim, & Manasse, ut ex utroque cap. colligitur. IDEM.

4. Non est hæc alia à Thaphua vel Thaphua præcedenti, quam diximus esse in tribu Manasse, non in tribu Ephraim, esto sit in ejus confinio. IDEM.

5. In versione nostrâ Thare mansionis hujus locus nuncupatur Num. 33. v. 27, 28. IDEM.

6. In versione nostra Thersa vocatur; de quâ & infra plura in Thersa. Qnod autem hæc dicitur de rege Asa, perspicuum mendum est, reponendumque Baasa: neque enim Asa rex Israël fuit, sed Juda, Baasa verò rex Israël eodem tempore, quo Asa in Juda regnabat. Hunc autem in Thersa habitasse è 3 Reg. 15. v. 21. 33. liquet: fed neque hic solus regum Israël in ea regiam habuit, neque primus, ut infra in Thersa dicetur. IDEM.

7. Hæc non est diversa à præcedente Tharsa, vel Thersa, disertè enim in versione nostra Thersa habetur, ubi de hujus Manahem regis Israël natali patria sermo est 4 Reg. 15. v. 14. ubi Septuaginta Interpretes Θαρσά vel Θαρσά habent. At mirum est hæc ab Eusebio eam ponri in regione Batanæa, & tamen Samaritanorum eam facere, cum utrumque constet, videlicet Samariam, in qua Samaritani habitant, cis Jordanem fuisse, & Batanaam in trans-Jordaninâ regione existisse, ut proinde uni & eidem urbi competere non potuerit. esse Samaritanorum, & esse in Batanæa, sicuti nec eidem convenire potest, esse cis & trans Jordanem. Quocirca in his vel Eusebii oscitantia agnoscenda est, vel credi debet hæc ab aliquo perperam esse depravata. Vide infra Thersa. IDEM.

8. Manahem rectius legas cum Septuaginta Interpretibus. IDEM.

3. Quod